

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ВІННИЦЬКА АКАДЕМІЯ БЕЗПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ»

ШАТАЙЛО ТЕТЯНА ДЕМ'ЯНІВНА

МЕХАНІЗМИ ЗАЛУЧЕННЯ ГРОМАДИ ДО УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ ЗДОРОВ'Я: ВІТЧИЗНЯНА НАУКОВА ДУМКА

Магістерська робота
зі спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»

Науковий керівник:
доцент кафедри управління та адміністрування
КЗВО «Вінницька академія безперервної освіти»
Києнко-Романюк Леся Анатоліївна,
канд.пед.наук, доцент

Вінниця 2023

Актуальність дослідження полягає у наявних протиріччях:

- потребою системи управління охороною здоров'я на місцевому рівні в модернізації і демократизації і недостатнім ступенем активності громадськості в розвитку місцевої системи охорони здоров'я;
- необхідністю створення єдиного інноваційного простору як чинника розвитку місцевої системи охорони здоров'я і недостатньою розробленістю технологій громадсько-державного управління інноваційними процесами в теорії управління системами охорони здоров'я.

Зазначені протиріччя виявляють проблему дослідження, яка полягає в необхідності обґрунтування моделі громадсько-державного управління розвитком місцевої системи охорони здоров'я.

Мета дослідження

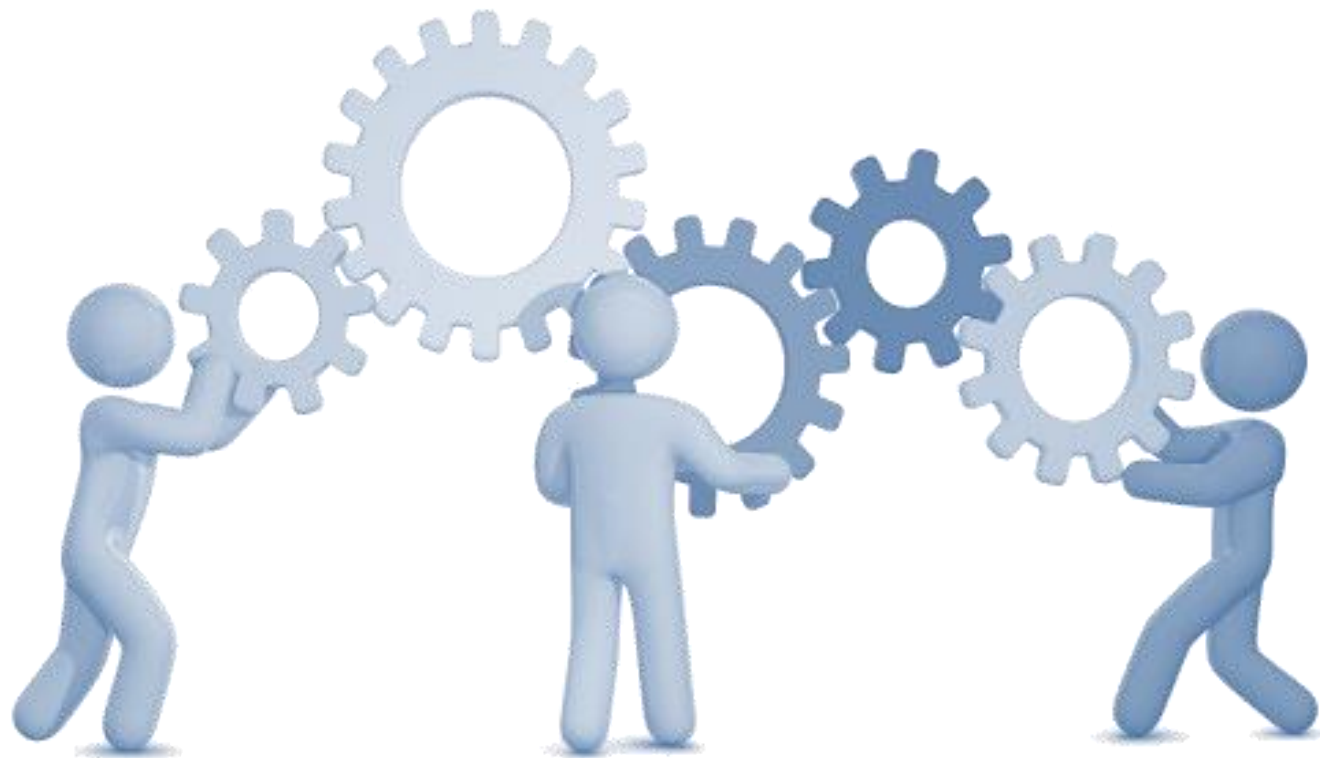
теоретичне опрацювання та практичне узагальнення особливостей громадсько-державного управління у сфері охорони здоров'я

Завдання

- ✓ Здійснити огляд та аналіз наукової літератури, нормативно-правової бази з теми дослідження.
- ✓ Узагальнити особливості впровадження громадсько-державного управління охороною здоров'я на місцевому рівні.
- ✓ Розробити модель та окреслити ефективні умови її реалізації

Об'єкт дослідження – процес взаємодії громади та органів державного управління у сфері охорони здоров'я на місцевому рівні

Предмет дослідження – умови та шляхи забезпечення впровадження моделі громадсько-державного управління у сфері охорони здоров'я та місцевому рівні

Отримані результати можуть бути використані

- при розробці документів, що визначають концептуальні засади та програмні положення громадянської політики в країні, включаючи місцевий рівні;
- при підготовці Положень і рекомендацій в галузі місцевого самоврядування, організації та управління охороною здоров'я, взаємодії системи охорони здоров'я з іншими секторами соціальної сфери і місцевим співтовариством;
- в системі підвищення кваліфікації медичних працівників системи охорони здоров'я, а також керівних працівників охорони здоров'я;
- в науково-педагогічній діяльності, в навчальному процесі медичних коледжів і університетів;
- в науково-експериментальній роботі на місцевому рівні.

Управління системою охорони здоров'я включає в себе

- формування системи взаємодіючих державних органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування, які здійснюють управління в сфері охорони здоров'я;
- здійснення стратегічного планування розвитку системи охорони здоров'я;
- прийняття і реалізацію державних і регіональних програм, спрямованих на розвиток системи охорони здоров'я;
- проведення моніторингу в системі охорони здоров'я;
- інформаційне і методичне забезпечення діяльності державних органів, місцевих органів виконавчої влади, які здійснюють державне управління у сфері охорони здоров'я, і органів місцевого самоврядування, які здійснюють управління у сфері охорони здоров'я;
- державну регламентацію громадянської діяльності;
- незалежну оцінку якості охорони здоров'я, громадську і загальнопрофесійну акредитацію;
- підготовку та підвищення кваліфікації працівників державних органів, які здійснюють державне управління у сфері охорони здоров'я

Причинами слабкої дієвості моделей управління, побудованих на принципах мінімізації, є

- 1. Проблема недосконалості зворотного зв'язку.** Державне управління не забезпечує своєчасної та адекватної реакції системи охорони здоров'я на вимоги зовнішнього по відношенню до охорони здоров'я середовища.
- 2. Проблема незгодженості в розвитку об'єкта і суб'єкта управління.** Суб'єкти державного керування нездатні своєчасно поставити перед персоналом медичних установ сукупність конкретних, досяжних, вимірних і зорієнтованих в часі цілей.
- 3. Ресурсна проблема.** Більшість суб'єктів управління медичними установами зорієнтована на забезпечення процесу, а не на досягнення найкращих медичних результатів.
- 4. Проблема об'єктивації цілей і норм.** У системі охорони здоров'я відсутній чітко сформульований і однозначно зрозумілий державний соціальний стандарт, що породжує в системах охорони здоров'я різноманіття норм, які найчастіше зводяться в ранг «місцевих цінностей».
- 5. Інституційно-корпоративна проблема.** Відсутня мотивація медичних і керівних працівників системи охорони здоров'я в результатах своєї праці.
- 6. Інституційно-ресурсна проблема.** Низькі за суспільним визнанням результати громадського контролю стримують мотивацію до підвищення професіоналізму управлінського корпусу системи охорони здоров'я

Громадсько-державне управління охороною здоров'я – це

управління, характерною рисою якого є постійна відповідальна участь і взаємодія в управлінні охороною здоров'я суб'єктів та їх органів, з одного боку, які виражають і представляють інтереси, політику, гарантії і компетенцію держави в галузі охорони здоров'я (органи державної влади і управління, органи управління охороною здоров'я, а також в частині повноважень, закріплених за ними законодавством в галузі охорони здоров'я, органи місцевого самоврядування та керівники підвідомчих їм медичних установ), з іншого боку, суб'єктів та їх органів, що виражають інтереси громадянського суспільства, населення.

Основні напрямки стратегічні завдань підвищення ефективності управління в системі охорони здоров'я

- впровадження моделей громадсько-державного управління медичними установами з метою розвитку інститутів громадської участі в соціальній діяльності та підвищення відкритості та інвестиційної привабливості сфери охорони здоров'я;
- підвищення ефективності інституціонального управління при зміні організаційно-правової форми діяльності навчальних закладів в цілях забезпечення розвитку економічної самостійності медичних установ, посилення їх відповідальності за кінцеві результати діяльності, підвищення результативності та прозорості фінансування сфери охорони здоров'я

Компетенції місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у здійсненні державної політики в галузі охорони здоров'я

Для успішної реалізації організаційних механізмів впровадження громадсько-державного управління необхідно суттєво вдосконалити нормативно-правову базу в цій сфері, стимулювати до активної діяльності усіх суб'єктів взаємодії у їхній безпосередній участі в діяльності закладу охорони здоров'я та впливу по всій вертикалі управління, передбачити безпосередню участь членів громади у вирішенні основних питань управління закладом охорони здоров'я і реалізації прийнятих управлінських рішень, формувати готовність керівника закладу делегувати повноваження й ефективно реалізувати партнерство як успішну форму співпраці.

Пріоритетними положеннями, що визначають ефективність управління закладом охорони здоров'я в системі охорони здоров'я можна вважати:

1. Визначення моделі громадсько-державного управління охороною здоров'я;
2. Орієнтація на врахування особливості менталітету конкретної території діяльності закладу, його клієнтів і співробітників;
3. Існуючі етичні установки і стереотипи в багатонаціональній і багатоконфесійній державі;
4. Домінуючий стиль управління в закладі охорони здоров'я;
5. Управлінська культура і традиції конкретної організації;
6. Особливості динаміки поняття соціальні і культурні цінності суспільства в конкретний економічний, політичний і культурологічний період;
7. Діяльність організації в умовах ринкових відносин;
8. Існування «писаних» і «неписаних» норм поведінки;
9. Кодекс ділової етики в соціальній і діловій сфері і соціальних комунікаціях;
10. Особливості існуючого психологічного клімату, рівня конфліктності в колективах закладу охорони здоров'я

Під моделлю залучення громади до управління закладом охорони здоров'я ми розуміємо

теоретично вибудовану сукупність уявлень про те, як виглядає система управління, як вона впливає на об'єкт управління, як адаптується до змін у зовнішньому середовищі, щоб керована організація могла домагатися поставлених цілей, стійко розвиватися і забезпечувати свою життєздатність.

Модель включає в себе базові принципи менеджменту, стратегічне бачення, цільові установки і завдання, цінності, структуру і порядок взаємодії її елементів, організаційну культуру, аналітичний моніторинг і контроль ситуації, рушійні сили розвитку і мотиваційну політику.

Дякую

Готова до запитань